

23 Donderdag 9 Mei 2019

Het plan was om gisteren even een uurtje naar de zaak te gaan. Dat het iets langer zou worden, daar ging ik al van uit, maar dat ik pas om half 1 thuis was niet....

Het werd een super gezellige avond met familie en vrienden. Op de achtergrond werd er ook nog gevoetbald. Het was geen wedstrijd, die onze interesse had, dus we zijn pas gaan juichen na het eindsignaal.

Toen vanmorgen om 5.30 het wekkertje weer afging, koste het aardig wat moeite om mijn ogen open te krijgen. Als je dan ook nog nuchter in het ziekenhuis moet verschijnen, dus geen koffie kan drinken, valt het helemaal niet mee.

Om 7.00 uur moest ik me melden. Er werd gelijk een infuus aangebracht en ik mocht me in zo'n sexy operatiejasje hijsen.

Uiteindelijk werd ik pas om 11.00 uur geholpen, dus waarom ik me nou om 7.00 uur moest melden.....?

Ik kreeg een dosis morfine, een plaatselijke verdoving en de arts begon met de procedure. Eerst met een echo kijken waar hij precies moest prikken. Toen hij merkte dat ik het allemaal wel heel boeiend vond, legde hij stap voor stap uit waar hij mee bezig was. Het is heel apart als je zit te kijken hoe iemand door je maagwand heengaat en je daar niets van voelt. Om 12.00 uur was de ingreep achter de rug en moest ik even rusten voordat ik uiteindelijk op mijn eigen kamer belande.

Het lijkt echt net alsof ik op vakantie ben. Een eigen kamer met mooi uitzicht, een tv en een tablet voor internet, bediening van de verlichting en zonwering, maar ook een keuze menu om eten te bestellen. Nou is vandaag de laatste dag dat ik voorlopig kan eten, dus daar heb ik gelijk gebruik van gemaakt.

Vanavond komen Jeroen en Charley nog even langs met iets te eten, dus ik ga volgevreten de nacht in.

Dinsdag vertelde ik hoe ik me de operatie voorstelde. Een deel van dit hersenspinsel

komt uit, want Agnes zal bij de inleiding van de operatie aanwezig zijn. Ze heeft me beloofd een paar foto's te maken als dat mogelijk is. Ze heeft alleen ook aan iemand beloofd om als ik slaap, een penis op mijn voorhoofd te tekenen. Die belofte mag ze wel vergeten.....

Dokter Cees kwam ook nog even langs. Hij gaat morgen als ik slaap eerst een paar stukjes weghalen om te kijken of het niet te groot is. Als dat wel zo is, dan gaat het hele feest niet door, maar daar gaan we niet van uit.

Ik heb geen idee wanneer ik het volgende stukje kan plaatsen. Morgen zal ik in ieder geval knock-out zijn, en zaterdag waarschijnlijk ook nog wel.

Het volgende stuk komt er in ieder geval wel, en ik hoop dat het een vrolijk hoofdstuk zal worden.

